

לעצור!!!

אני ידעתי שיבוא יום והקירמה תעבור את הגבול. כבר שנים אני זומרת בפזוזה של כוננות כדי להגיד לכולם: "אמרתי לכם!" והנה זה הגיע.

המצאתם מכוננית. בשביל מה, תגידו לי? מה היה רע כשכל אחד ישב בבית עם המישפחה שלו, ורק פעם בשנה הוא היה לוקח את הסוס או החמור או הגמל, ורוכב עליו לבקר אנשים רחוקים? המצאתם את המכוננית כדי שאחד יוכל לבקר את השני 18 פעם בשנה, ויצטרך להביא לו 18 מתנות, ויפגוש שם עוד אנשים שגם הם באו במכוננית, וזה כמובן מבלי להזכיר שיחד עם המכוננית המצאתם ביטוח צדדי שלישי ואגרה ורישוי ורפורטים, והאמא תיקחי אותי ואמא תחזירי אותי! ותאונות נוראות ופנצ'רים וחניה וצפיפות ועצבים. מי היה צריך את המיפלצת הזאת? אחר־כך המצאתם מכוננית־כביסה. נו, בשביל מה? אי אפשר היה לכבס את השימלה היחידה ביד? אבל כשהגיעה המכונה חבל היה לשים בה פחות מחמישה ק"ג כביסה (כך כתוב בהוראות). אז מייד קנינו עוד שתיים־שלוש שמלות. ואיזה חולצה וווגן מיכנסים וג'קט מתאים, וחצי תריסר תחתונים. והמדירות? וההון שזה עולה לנו? והתחרות? בדיונגוף יותר טוב מאשר בנחלת־כנימין, אבל בניו־יורק יותר טוב מאשר בדיונגוף, כמובן במילאנו הכי טוב. אז נוסעים למילאנו לקנות איזה בגד. כביס, כמובן, שיכנס למכונה. הייתם צריכים מכוננית־כביסה? תורו שאתם מתחרטים.

מה בא אחר־כך? אני לא זוכרת את הסדר, כי אין לי מחשב. אני חושבת שמיקסר. למה המצאתם מיקסר, למשל? שבמקום לקנות עוגה אחת טובה אצל הקונדיטור, נעשה שש עוגות לא כל־כך טובות בבית? או עושים שש עוגות, כדי להצדיק את המיקסר ואחר־כך בעיות ריטטה, שומרי־מישקל, תחת ענק וכו'.

ומעבר־מוון? מה היה רע לפניו? היינו מגישים לאורחים פיתות עם זעתר וביצה קשה. היה נהדר. אבל מאז שהמציאו את מעבדי־המוון צריך לעבר את המון. אז עושים מוס־טונה ופטה־כר ורסק־עוף. עוד מעט יפלו לנו השיניים מחוסר שימוש.

המצאתם מוטסים, ואנויות וטרנזיסטורים, כדי שנוכל לשמוע 17 פעמים ביום שהמצב באיזורנו רע עד מאוד. ומה עם שעון־דיגיטלי ומצת־אלקטרוני ובלנדר וסודה־סטרים, שכולם ביחד עושים בבית רעש של מוטס־דיסוס. ומצלמת־זידיאו ומקרנות ומוגן־אוויר, שיקר בחורף ויתקלקל בקיץ, וטלפונים המצאתם, כדי שכל פוץ יוכל להיכנס לכם הביתה 360 פעם ביום.

אני כל הזמן צעקתי: ר"י! ר"י! ר"י! אף אחד לא הקשיב לי. אלפי מדענים ישבו במעבדות שלהם והמשיכו להמציא המצאות מדהימות, כי קירמה היא שם המיישק.

נו, וזה המקום להזכיר את הנשק. אבק־שריפה, טנקים ותותחים ורובים (לא לפי הסדר הזה), ונפלאם ומל"ט וטיל נגד משהו, וטיל נגד הטיל שנגד משהו, וכל אלה ביחד נגדנו. באמת למה היה צריך את זה? אה, נזכרתי — קירמה.

אבל נעזוב נשק. נחזור לדברים היומיומיים שהורסים לנו את היומיום. קודם המצאתם מחשבוני קטנים, כדי שאף ילד לא ידע יותר כמה ארבע כפול ארבע. אחר־כך המצאתם את המיפלצת שנקראת מחשב ביתי, שיש

תשובה שאולה

נגמרו החגים, ברוך השם. תם שבוע־הסרטים בחיפה. נגמר פסטיבל עכו לתיאטרון אחר. כמה אנשים, כאלה שעוד לא יודעים או שמנסים להתעלם מכך, שכבר הודעתי מאות פעמים כי יש לי פתק מהרופא, שאוסר עלי לראות תיאטרון, שאלו אותי אם הייתי עכבו ואם ראיתי תיאטרון אחר.

עניתי להם, כמו ששנה ירדיי אבנר כץ לאותה השאלה: "למה לנסוע לעכו ולראות תיאטרון אחר, כשאפשר לקפוץ ללונדון, ולא לראות תיאטרון בכלל?"

בסוף השנה אעביר לאבנר כץ תמלוגים על שימוש בתשובה שלו, במשך השבועיים האחרונים.

ספר בישול

אני לא יודעת אם זה נכון שרק גברים טובלים מכולוסטרול, אבל בהחלט נכון שרק גברים מתלוננים על זה ורואים בקול רם. אז הנה יצא ספרי־בישול לגברים. זאת אומרת, הנשים יבשלו והגברים יאכלו.

סיפרה של טובה ארן, בשיתוף עם הריאטנית אולגה רוז, ד"ר כולוסטרול מכיל כ-200 מתכונים, דגים, מרקים, תבשילי עוף והודו, סלטים ותוספות, פשטידות וקניונים. ליד כל מתכון מצויינת כמות הכולוסטרול במנה ובמיספר הקלוריות.

עוד חידוש הוא, שכל מתכון מופיע בשתי שיטות בישול: בישול רגיל ובישול במיקרוגל. הנה דוגמה:

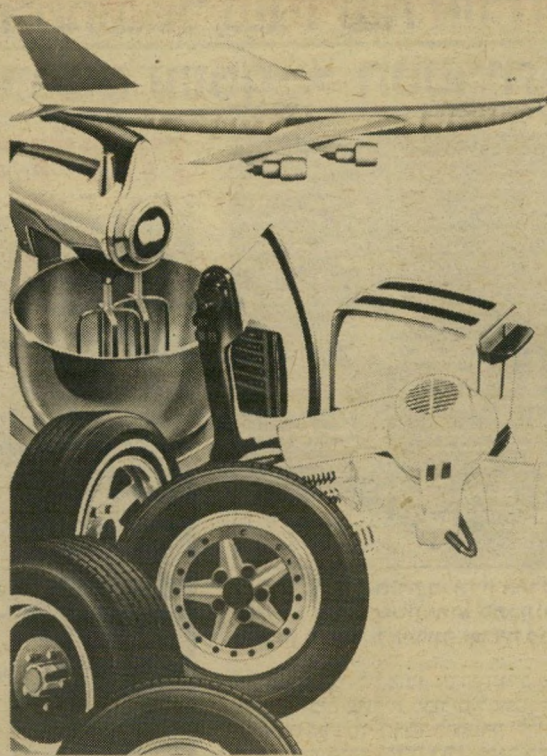
מרק פטריות חריף ומהיר

מיצרכים ל-8 מנות. כל מנה 0 מ"ג כולוסטרול, 72 קלוריות.

2 כפות שמן תירס או חמניות, 2 בצלים מרוסקים, 5 כוסות מים, כף גדושה אבקת מרק פטריות, 3/4 כוס מים חמים. 100 גרם רסק עגבניות, 500 גרם שמפיניון טרי או משומר, אבקת צ'ילי (פילפל אדום חריף) לפי הטעם, מלח. אופן הכנה: מחממים את השמן בסיר גדול. מוסיפים את הבצל ומאדים עד שייעשה שקוף.

מוסיפים את המים החמים, בוחשים פנימה את רסק העגבניות ומוסיפים לסיר. בוחשים ומוסיפים את הפטריות השלמות, מתבלים בצ'ילי ובמלח ומביאים לרתיחה. מבשלים על אש בינונית בערך 5 דקות. מגישים חם.

בביתנו נכנס הספר לשימוש, בהמצאת הבעל, כמובן. ד"ר כולוסטרול. מאת טובה ארן, הוצאת מודן.

לו מיליוני תשובות לשאלות שאף־אחד בעצם לא צריך לדעת. כל ילד בעולם שלא קיבל מייד מהוריו מחשב של אלפיים דולר, הרגיש מקופח עד אימה ואלף פסיכיאטרים לא יצליחו להוציא אותו מזה.

למה הייתם צריכים מחשבי־בית? אל תענו לי! וכיפרי? למה כיפרי? כדי שהבן־אדם לא יוכל אפילו להשתין בשקט. כשתקבלו דלקת בכליות תדעו מאיפה זה בא לכם.

אני יכולה להמשיך ככה שבועיים. אין גבול לדברים החכמים, שהמציאו המדענים החשובים לטובת הקירמה. תחשבו לרגע, תשימו יד על הלב, ותגידו לי אם היה רע אילו אחרי שהמציאו את המיקלחת החמה ואת החמאה היו עוצרים?

אבל אף־אחד לא עצר. וזה מפני שאתם, כולכם, ממש עורדתם אותם. כל טיפשות שהמציאו קנייתם כמו משוגעים. וזה נתן לחכמים אור ירוק להמשיך ולהמציא.

למה כל הסיפור הזה עכשיו? ידעתי שתשאלו את זה. אז כל הסיפור הזה, כי לפי דעתי עברו השבוע המדענים את הגבול. עיתון חשוב הודיע לעולם כי מדענים ביפאן המציאו... נו... ניחשתם? ובכן, הם המציאו... שום בלי ריח.

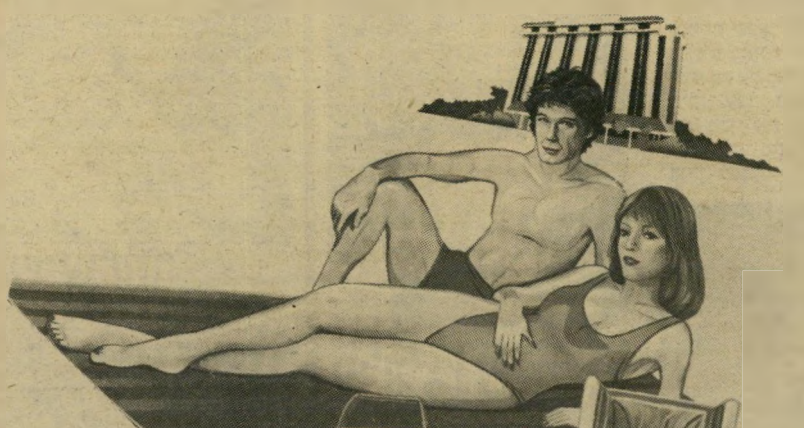
בבקשה. מה אני יכולה להגיד על זה מלבד: "אמרתי לכם!"

החשבון לארבעת המנאשנים היה 30 ש"ח. 7.5 ש"ח לבן־אדם מבטול. המיטבח של טאפס מכיל מאכלים אהובים על שימירתי, בעלה וילדיה, וכן מאכלים אהובים של חברים וידידים. כל חבר של המשפחה מוזמן לבוא למיטבח, להכין את המאכל האהוב עליו ואם בעליה־בית אומרים כן, המאכל מתוסף לתפריט. רעיון מצויין.

טאפס ממוקם כמה שהיה עד לפני שבועיים רוק קפה. בטיילת, צמוד למלון ימ"ח.

לאכול משהו...

אין בעיה לאכול בעיר תל־אביב. לפי דעתי על כל תושב תל־אביב יש שתי מיסערות. ובכל זאת, לא פעם כשרוצים לצאת ולאכול משהו קטן, כזה שמשמח את הלב והבטן, אבל לא מפוץ את שניהם, מתלבטים לאן ללכת, ובסוף נשארים בבית ועושים מרק־שעועית. הפיזמונאית שימירתי אור ובעלה, השחקן יוסי וירד־אנסקי, כנראה הרגישו כמוני. לא תמיד רוצים לאכול ארוחה, רוצים רק נאש קטן. קצת מרק, סלט קטן, חתיכת לחם הורי, שיפור אחד

נמאס כבר מהחורף

הגשם טורד בחלונות ומתופף על הגג, הרוח מייבכת בסדקי הקירות הרטובים והולגים טיפתי דמעות. עלים נושרים פעים לאורך הרחובות, נתקעים בשלוליות הרלוחות, והופכים לעיסה עצובה וחסרת צורה.

הכבסים הרטובים מתנופפים על החבלים באין מייבש. הילדים חוזרים מבית־הספר זביחוטים, קפואי־ידיים ורטובי־ינעליים ונתקעים מול הקופסה הנכה שלא משררת כלום. הימים מתקצרים, הלילות אינם נגמרים, הורחות אפורות והים מלוכלך.

אויקי. תקראו את הקטע הזה שוב. ותבינו איזה דברים איזמים עושה לי חורף של יום אחד. מתי כבר יהיה שוב קיץ, ואני אחזור לעשתונותי? מישהו יכול לעזור לי בבקשה?

שימירתי מאכילה את בעלה